

IFDS Verdensmesterskab 2007 Rochester, New York, USA

Efter et vellykket 2.4 meter klasse verdensmesterskab i Kolding, pakkede jeg allerede samme weekend min nye båd i containeren så den mandag kunne afgå mod Rochester, via Bremerhafnen.

VM havde vist at, hvis ellers skipperen kunne koncentrere sig, fejler farten ikke noget, men det er jo heller ikke nogen uvæsentlig forudsætning. Den nye båd lyder helt anderledes når jeg sejler i krapsø end den gamle og der er ingen tvivl om at den er betydelig stivere.

Logistikken forløb planmæssig og jeg fløj selv til USA torsdag den 6. september med måling og registrering lørdag og søndag.

Rochester Yacht Club er en klub med 3-400 både og havde ikke afholdt større stævner i nogle år. Det kunne man dog ikke se på stævnet der var præget af en afslappet effektivitet der fik det hele til at glide. Stævnet var vel tilrette lagt både på vandet, organisatorisk og økonomisk og med en god kombination af frivillige og professionelle. Rochester ligger ved udmundingen af floden Geneesee, hvor den løber ud i Lake Ontario den østligste af de store nordamerikanske søer. Ikke så langt fra Niagara vandfladene.

Stævnet gjaldt for både Sonar, SKUD-18 og 2.4 mR henholdsvis 3, 2 og 1 personers både der bruges til de Paralympiske Lege til næste år i Qingdao, Kina og stævnet var udover VM også kvalifikation hertil. Der var i alt ca. 170 deltagere fra 26 nationer, jeg var den eneste danske deltager og blev, efter afstemning, derfor valgt til flagbærer ved åbningsceremonien.

Søndag skulle der have været Practice Race, men arrangørerne mente at det blæste for meget – ca. 8 m/s men det var vi nu nogle 2.4 sejlere der havde en anden mening om så vi tog ud og trænede, og jeg fik nogle gode ture med hollænderne Thierry og André i nogle temmelig kaotiske søer.

Med 45 både i 2.4 mR feltet fra 24 lande der udover VM skulle kæmpe om de 6 resterende pladser i Qingdao (8 pladser var allerede besat ved sidste IFDS VM og af Kina) var der lagt op til nogle spændende sejlads, hvor 10 nationer ville tage tomhændet hjem.

2.4 og SKUD-18 skulle tages på land hver dag og det forekom at være et oplæg til total kaos, men med 4 kraner, en let forskudt sejladsplan for klasserne og gode frivillige viste det sig at glide helt problem frit.

Planen var at vi skulle sejle 15 sejlads med 3 om dagen mandag til fredag. Mandag gav dog kun én sejlads på grund af manglende vind, men med en 5. plads var jeg meget tilfreds med udfaldet. FRA-13 Damien Seguin var tilbage med fuld fokus og fløj lavt henover vandet så jordens krumning gjorde det svært at se ham til sidst – skræmmende. Resten var nogenlunde som forventet selv om der var nogle nye nationer og nye ansigter, blandt andet var Kina med lige uden for top 10, men det er nok ikke det sidste vi har set til dem.

Tirsdag bød på let vind fra skiftende retninger og de to første sejlads gav 14. og 4. pladser så det var jo lidt blandet. I dagens sidste sejlads var vinden på 1-2 m/s fra SW med en let fordel ved læ start mærke, men en meget sort sky front kom hurtigt nærmere fra højre og få minutter før start begyndte de først antydninger af en højre drejning at vise sig. Til min store overraskelse reagerede ingen af de andre på dette og hele feltet på nær et par stykker fra den tunge ende af feltet og mig

selv sejlede fronten i møde på højre fløjen. 5 min efter starteren slog skiftet igennem med 30 graders vinddrejning og 2-3 m/s mere vind. Dette betød at jeg havde forsejlet mig til topmærket, men kun CZE-3, som vi også har mødt et par gange i Danmark, kom foran og kort efter kunne jeg overhale ham og sejle en komfortabel sejr hjem. Sammenlagt betød dette at jeg lå nummer 3 Efter Damien og Bruce CAN-39.

Onsdag blev det så hverdag igen med sejlads i 5-6 m/s og jeg begyndte at vise min efterhånden klassiske detour på resultatlisten, med 3 * 9. pladser. Heldigvis havde de fleste af de andre også lidt svingende resultater så jeg var stadig nummer 5, men med blandt andre Heiko Kröger GER-1 lige bag ved.

Torsdag startede vi med at vente en time på vind, og da den endelig kom fortsatte jeg med at ligge og rode rundt med 8. og 9. pladser, hvilket selvfølgelig ikke er helt ringe, men omvendt mener jeg at jeg burde være lidt tættere på toppen. I dagens anden sejlads OCS'ede jeg. Dette blev meddelt over VHF men da jeg ikke havde sådan en med var det først lidt senere at jeg fik det at vide fra Antero FIN-121 så der var langt tilbage og så gik jagten ind. Det var ganske lærerigt at kunne sejle helt frit og samtidig kunne se hele feltet foran sig, og det betød at jeg kunne overhale 26 både og ende på en 19. plads

Damien var nærmest urørlig, Heiko fandt førmen igen og stormede frem af overalt listen og Thierry NED-12 og Bruce CAN-39 var med fremme hele tiden. Andre der viste gode takter var Paul CAN-99 og ikke mindste Megan GBR-60 der til tider viser rigtig gode takter og overbevisende distancerede Helena GBR-87 der ligesom Bjørnar NOR-104 hele tiden lå lige bagved.

Fredag var der lovet en front passage med op til 15 m/s og torden byger ! men endte med ca. 8 tiltagende til 10-12 m/s. Torsdag havde jeg spekuleret meget over hvordan jeg kunne få brudt den nedad gående tendens som jeg har vist hen over stævner i år og efter lange natlige overvejelser og gode råd fra min kæreste Lise, forsøgte jeg at psyke mig selv til mentalt at lade fredag være den første dag af stævnet i stedet for den sidste. Eksperimentet lykkedes (delvist) da jeg lavede en 8. og 4. og der med fik knækket kurven

Jeg endte på en samlet 7.plads og efter fratrækker udelukkende med encifrede placeringer, hvilket samlet set er ganske tilfredsstillende i et meget skrappt felt, og realistisk set også udtrykker mit niveau lige nu der vel ligger i mellem 3-4 og 8-9 i denne sammenhæng. Det kvalificerede samtidigt Danmark til de Paralympiske Lege i Qingdao, hvilket så er tredje gang jeg har gjort dette og som den eneste dansker nogensinde. MEN det kan gøres bedre MEN så må der også trænes mere/bedre, ikke nødvendigvis flere timer, men trænings tiden skal udnyttes bedre OG der skal styr på den mentale del. Udstyrsmæssigt er der, med FRA som eneste undtagelse, ikke så meget at gøre bortset at kunne få riggen længere frem på læns, og den nye båd går bestemt bedre, specielt i sø, når jeg ellers får slækket ud på sejlene, tager farten og lader højden komme af sig selv.

Pt. er der ingen tvivl om at Damien, når han er mentalt tilstede!, er den der skal måles med. Det franske set-up er med fuld organisation det vil sige at der er bådebyggere, riggere, sejlmagere der hver er sat til at optimere deres del af det tekniske udstyr. Trænere til at tilrettelægge og gennemføre trænings indsatsen både fysisk og psykisk, rekruttering af talenter og økonomi til at gøre det hele muligt. En del af de andre lande har dele af dette, men hvis man skal vinde i Qingdao er det nødvendigt med dem alle! De dage hvor et enkelt stående talent – som Heiko – kan vinde en sejlads serie hvor alle de gode er tilstede, er forbi. At han kunne vinde IFDS VM i Perth, AUS sidste år

med Helena-GBR og Bjørnar-NOR på de næste pladser er alene et udtryk for fraværet af de nationer der forbereder sig optimalt. Og om et år vil Kina være med helt fremme, og de har alle elementerne.

Alt i alt et meget vellykket VM der samtidigt bekræftede nogle kendsgerninger som vi allerede så i Athen 2004.

Kvalificeret til de Paralympiske Lege 2008 i 2.4 mR klassen er:

AUS, CAN, CHN, DEN, FRA, GBR, GER, GRE, ITA, NED, NOR, NZL, PUR, USA,

Se resultat liste på http://www.2007ifdsworlds.com/2.4mR_results.html